

Dosarul nr.1-226/15

S E N T I N Ţ Ă

în numele Legii

07 iunie 2016

or.Soroca

Judecătoria Soroca

În componența

președintele ședinței, judecător

P.C.

grefier

M.P.

Cu participarea:

procurorului

XXXXXXXXXX

avocatului

XXXXXXXXXX

examinînd în ședința de judecată publică cauza penală de învinuire a lui

XXXXXXXXXX, a.n. , născut în /adresa/, domiciliat în /adresa/, moldovean, cetățean al R. Moldova, un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit temporar neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, posesorul buletinului de identitate seria eliberat la 25.06.2010,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal RM.

Termenul de examinare a cauzei: 21.07.2015 - 07.06.2016.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,-

constată:

XXXXXXXXXX, potrivit rechizitoriului, este pus sub învinuire de organul de urmărire penală prentu faptul că, la 05.08.2014, activînd în calitate de administrator al XXXXXXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL, cu adresa juridică în mun. Bălți str. Lvov 4 A, în baza procurii nr.15244 din 16.11.2012, autentificată de notarul public XXXXXXXXXXXX, intenționat, cu scopul de a dobîndi prin înșelăciune și abuz de încredere 16 580,00 kg., de grîu furajer în sumă totală de 30 673,00 lei de la XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, domiciliați în satul Zastînca, r-nul Soroca și pentru a obține încrederea acestora, a voalat încheierea cu ultimul contractul de vînzare - cumpărare nr.2 din 05.08.2014 și a actului de predare-preluare a bunurilor materiale, în baza cărora el, avînd calitatea de cumpărător, iar XXXXXXXXXXXX, avînd calitatea de vînzător, a primit de la ambii cantitatea sus-indicată de grîu furajer, tranzacție care ulterior nu a fost reflectată în evidența contabilă a întreprinderii, datele autentice a operațiunilor cu privire la achiziționarea produselor cerealiere în cauză de la persoanele sus-menționate în baza contractului în litigiu, astfel însușind cantitatea de 16 580,00 kg., de grîu furajer în sumă totală de 30 673,00 lei, căuzîndu-le în așa mod părților vătămăte o daună materială în proporții considerabile.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui XXXXXXXXXXXX, au fost încadrate în baza art. 190 alin.2) Cod penal, *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Inculpatul XXXXXXXXXXXX, atît la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vinovăția ce i-a fost încredințată și a declarat că, prin luna august 2014, a fost telefonat de cet.XXXXXXXXXX, care i-a propus grîu spre vînzare, comunicîndu-i prețul, sau înțeles referitor la condițiile de achitare, cantitate, etc. Peste cîteva zile, sa deplasat cu un camion de mare tonaj în or.Soroca, unde sa încărcat parțial grîul, pînă remorca camionului era plină de la trei persoane: XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX. Ulterior, au semnat contractele de vînzare-cumpărare și actul de primire-preluare a mărfii. Cu cantitate de grîu, achiziționat de la XXXXXXXXXXXX, sa achitat prin luna octombrie 2014. Toate contractele, facturile pe bunurile contractate, au fost transmise în contabilitatea societății, dar el nu cunoaște dacă contabilul le-a luat în evidența contabilă, aceste atribuții nu țineau de obligațiile sale. Contractul de vînzare cumpărare nr.2 din 05.08.2014, a fost încheiat cu XXXXXXXXXXXX, banii pentru care urma să-i achite în termen de 5 zile, de la data încheierii contractului. În afară de întocmirea contractului, a întocmit și un act de preluare-primire.

Contractul menționat, a fost perfectat din numele agentului economic, semnătura î-i aparține și ștampila a fost aplicată de el, în temeiul procurii din 16.11.2012, autentificată la biroul notarului public XXXXXXXX, cu nr.15244. A mai informat instanța că, la acea dată legislația permitea achitarea în numerar pentru producția agricolă achiziționată în suma de pînă la 100 000,00 lei. XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL avea și alți debitori, care urmau să se achite pentru marfa vîndută. După 05.08.2014, a discutat de mai multe ori cu partea vătămăată XXXXXXXX și permanent i-a comunicat că, se va achita cu ei. Ulterior, cantitatea de 16 580,00 kg., grîu furager, procurat de la XXXXXXXX, a fost depozitată la XXXXXXXX,,Tera Cereale”SRL, după care peste cîteva zile, a fost vîndut întreprinderii respective, care pînă la momentul nu s-a achitat cu XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL. A menționat că, tranzacția respectivă nu a fost reflectată în evidența contabilă din vina contabilei întreprinderii. A remarcat că, la momentul încheierii contractului, XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL nu era în incapacitate de plată. Nu s-a achitat la timp cu părțile vătămăate, pe motiv că, XXXXXXXX,,Tera Cereale”SRL nu și-a onorat angajamentul contractual de a achitare în termen a prețului pentru grîul vîndut. La ziua de azi, sa achitat total cu XXXXXXXX și careva pretenții față de el părțile vătămăate nu au. (f.d.222-226);

Fiind audiat în ședința de judecată, **partea vătămăată XXXXXXXX**, a declarat că, deține lot de pămînt pe care a semănat și ulterior de pe care a recoltat grîu. La 05.08.2014, cunoștința sa XXXXXXXX, i-a comunicat că a găsit cumpărător pentru grîu. La domiciliul său a venit un camion de tonaj mare, în care a încărcat grîu în cantitate de 8 070,00 kg. După ce a încărcat grîul, a venit cet.XXXXXX, care din cîte a înțeles, a fost cumpărătorul cerealelor. Ie-a fot comunicat că, prețul oferit pentru un kg., de grîu este de 1,85 lei. După ce au încărcat grîul, au mers la „*Toc*” unde au cîntărit grîul procurat. Ulterior, cu același camion, au plecat la XXXXXXXX acasă, de unde au încărcat și grîul acestuia. După ce a fost încărcat și grîul lui XXXXX, a întocmit contractul de vînzare-cumpărare cu XXXXXXXX pentru toată cantitatea de grîu încărcată în vehicul, care a fost de puțin peste 16 tone. După cum își aduce aminte, prețul pentru grîu urma să fie achitat peste 10 zile. În total, pentru grîul procurat urma să-i fie achitați aproximativ 30 000,00 lei, adică a cîte 15 000,00 lei pentru el și XXXXXXXX. Suma de 15 000,00 lei este pentru el este considerabilă. Deoarece ulterior, XXXXXXXX nu se achita pentru prețul grîului procurat, la telefonat pe ultimul de sute de ori, însă acesta ori nu răspundea, sau cînd prelua apelurile îi comunica că se v-a achita pentru grîu. Deoarece nu i-a fost achitat prețul grîului, au decis să se adreseze la poliție. Pe data de 29.09.2015,XXXXXXX le-a achitat suma de 10 000,00 lei, pînă la moment avînd o restanță de 20 000,00 lei. A mai comunicat că, cet.XXXXXX, a achitat suma de bani pentru grîul procurat de la XXXXXXXX și XXXXXXXX. Cu chestiunile de plată pentru grîul vîndut sa ocupat XXXXXXXX, deoarece era cumpărătorul adus de ea. Plîngere la poliție el nu a făcut. Prin recipisele din 29.09.2015 și XXXXXXXX, a primit restul banilor, în sumă de 10 000,00 lei și 20 700,00 lei de la Istrati Artur, și pentru XXXXXXXX. Careva pretenții față de XXXXXXXX nu are. (f.d.163-166; 229-230);

Fiind audiat în ședința de judecată, **partea vătămăată XXXXXXXX**, a declarat că, la data de 05.08.2014 au recoltat grîul de pe lotul agricol a lui XXXXXXXX, pe care l-au descărcat într-un camion, după aceia au plecat la domiciliu la XXXXXXXX de unde au mai încărcat o cantitate de grîu, pe urmă l-au cîntărit, pe urmă au mai încărcat în camion grîul său, în cantitate de 8 540,00 kg., în camion au mai încărcat grîul lui XXXXXXXX pînă ce sa împlut remorca. Deoarece nu avea la el buletinul de identitate, contractul de vînzare-cumpărare, a fost perfectat pe numele lui XXXXXXXX pe toată cantitatea. Conform contractului, urmau să li se achite prețul în termen de șapte zile. El urma să primească suma de 15 000,00 lei. La ședința de judecată din 29.09.2015, el a primit o parte din sumă și anume 5 000,00 lei de la XXXXXXXX. A discutat de multe ori cu XXXXXXXX, care-l asigura permanent că, va veni și se va achita, dar numai promitea. La poliție XXXXXXXX, a depus plîngere din partea sa și a lui XXXXXXXX. El nu cunoaște, cine a semnat contractul de vînzare-cumpărare, dar celorlalte persoane li sau achitat banii conveniți pentru grîu. A mai comunicat că, prin recipisele din 29.09.2015 și XXXXXXXX, XXXXXXXX, a primit restul banilor în sumă de 10 000,00 lei și 20 700,00 lei de la XXXXXXXX, și suma de bani care i se cuvenea și pentru el. (f.d.168-170; 229-230);

Fiind audiat în ședința de judecată, **martorul XXXXXXXX**, a declarat că, este cunoscută cu XXXXXXXX și XXXXXXXX. La moment deține un lot de teren agricol în satul Zastîncea, r-nul Soroca cu suprafața de 1,5 ha. În anul 2014, după ce s-a strîns roada, s-a interesat de numerele de telefoane a persoanelor care se ocupă de procurarea grîului. I s-a dat numărul de telefon a lui XXXXXXXX. L-a telefonat pe XXXXXXXX și el i-a comunicat denumirea întreprinderii în care activează. Ea, a verificat atunci codul fiscal al întreprinderii și a stabilit că, aceasta era plătitoare de TVA. Deoarece cunoștea că, XXXXXXXX este de origine romă, l-a telefonat pe colegul său de școală, XXXXXXXX, care i-a comunicat că, XXXXXXXX este o persoană de încredere, care este și finul său. Discuțînd cu XXXXXXXX, ultimul i-a comunicat că, societatea sa cumpără grîu, însă în cantități nu mai mici de 20 tone. Atunci le-a telefonat lui XXXXXXXX și XXXXXXXX și le-a comunicat că, a găsit cumpărător pentru grîu. Ea, s-a ocupat de procedura de strîngere a grăului, după care XXXXXXXX, a venit și la încărcat, inclusiv de la XXXXXXXX și XXXXXXXX de la domiciliul lor, unde era păstrat. Cînd s-a încărcat grîul, au fost încheiate două contracte de vînzare cumpărare: unul cu ea și altul cu XXXXXXXX. Termenul de plată indicat în contract, a fost de 5-10 zile. Peste o lună sau două, XXXXXXXX s-a achitat cu ea, achitîndu-i prețul grîului procurat, prin intermediul unei persoane terțe. În toată această perioadă de timp, î-l telefona pe XXXXXXXX însă ultimul comunica că, agentul economic întîmpină dificultăți financiare. Deoarece XXXXXXXX, nu s-a achitat pînă în anul 2015 cu XXXXXXXX și XXXXXXXX pentru grîul achiziționat, au scris plîngere la poliție. Ulterior, XXXXXXXX în luna septembrie 2015, i-a comunicat că, s-a achitat cu XXXXXXXX și XXXXXXXX parțial. A mai comunicat instanței precum că, contractul de vînzare-cumpărare nr.2 din 05.08.2014, a fost încheiat de către XXXXXXXX– *vînzător* și XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL - *cumpărător*, nu cunoaște care era calitatea lui XXXXXXXX, de administrator sau reprezentant al societății. Factura fiscală nu i sa eliberat, deoarece ea ca persoană fizică nu a solicitat. Plîngerea la poliția pe faptul neachitării pentru grîul achiziționat, a fost depusă prin luna ianuarie-februarie 2015. În discuție cu ea, XXXXXXXX i-a comunicat că, sunt mai mulți debitori care pînă la moment nu sau achitat cu XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL și de aceia nu se poate achita cu XXXXXXXX și XXXXXXXX. XXXXXXXX i-a mai comunicat că, are intenția să vîndă automobilul propriu și alte bunuri pentru a-și achita datoriile. Peste o lună, după ce a fost achiziționat grîul, XXXXXXXX i-a comunicat că, conturile de decontare ale societății sunt blocate. Fiind de profesie contabilă, ea a accesat baza de date “*fisc.md*” și totul era bine cu agentul economic XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL, iar prin anul 2015, nu mai figura ca plătitor de TVA, atunci a înțeles că sunt careva probleme la societate. Contractul de vînzare-cumpărare, a fost perfectat în prezența sa. Din discuțiile purtate cu XXXXXXXX, ultimul niciodată nu i-a spus că, nu se va achita, a fost asigurată și de nașul lui XXXXXXXX, care la fel a indicat că, XXXXXXXX se va achita, poate mai tîrziu, dar se va achita. Sa achitat cu ea cu datoria care o avea pentru grîul vîndut, prin cet.XXXXXXXX. (f.d.186-192);

Fiind audiat în ședința de judecată, **martorul XXXXXXXX**, a declarat că, fondatorul XXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL, este

soția sa XXXXXXXXXXX. Întreprinderea, se ocupa de procurarea și vânzarea producției agricole, la fel și cu prelucrarea ei. XXXXXXXXXXX, care este fratele soției sale, a activat la întreprinderea respectivă în baza procurii. În baza procurii respective, XXXXXXXXXXX, avea dreptul de a procura și a vinde din numele întreprinderii producția agricolă. Procura pe numele lui XXXXXXXXXXX, a fost eliberată de către XXXXXXXX. Menționează că, a eliberat și el o a doua procură, la fel pe numele lui XXXXXXXXXXX. Remarcă că, la momentul eliberării procurii lui XXXXXXXXXXX, de către el în calitate de administrator, conturile întreprinderii erau blocate. Cauza blocării conturilor, erau amenzi aplicate întreprinderii de către IFS. Deoarece conturile întreprinderii erau blocate, achitățile din numele întreprinderii, urmau să fie efectuate în bani numerar. Achitarea cu vânzătorii producției agricole, urma să fie efectuată după vinderea ei potențialilor cumpărători. Menționează că, ștampila întreprinderii, după eliberarea procurii lui XXXXXXXXXXX, se afla la ultimul. În ceia ce privește tranzacția închiată cu părțile vătămate, a declarat că, producția agricolă cumpărată de la ei, urma să fie vândută XXXXXXXXXXX”Tera Cereale”SRL din or.Orhei. Din cauza neachitării de către această întreprindere, au apărut și problemele cu achitarea banilor vânzătorilor inițiali, adică părților vătămate. A mai declarat că, în cazul cumpărării producției agricole de la persoanele fizice, tranzacțiile respective erau luate la evidența contabilă. Contabila întreprinderii era o doamnă pe nume XXXXXXX, cu domiciliul în or. Sîngerei. Toate documentele contabile au fost ridicate de către Inspectoratul fiscal și nu cunoaște la moment unde se afla contractele de achiziții cu părțile vătămate. XXXXXXXXXXX”Tera Cereale”SRL din or.Orhei pînă la moment nu și-a onorat obligațiunile față de XXXXXXXXXXX,,Gustul de Aur”SRL și la moment este în procedură de insolabilitate din 19.01.2015, fiind desemnat Administratorul autorizat, Îl XXXXXXX în calitate de lichidator.(f.d.205-208);

Fiind audiat în ședința de judecată, **martorul XXXXXXX**, a declarat că, XXXXXXX este colega sa de clasă. Aproximativ cu doi ani în urmă, a fost telefonat de către ultima și a fost întrebare dacă îl cunoaște pe XXXXXXX. El i-a confirmat că, XXXXXXX este de origine romă și el îl cunoaște. I-a comunicat că, XXXXXXX este o persoană de încredere. Nu-și aduce aminte dacă XXXXXXX la acel moment se ocupa cu procurarea cerealelor. Ulterior, Victoria l-a telefonat și i-a comunicat că, XXXXXXX a procurat de la ea grâu și nu se achită pentru acesta. I-a sugerat atunci să ajungă cu XXXXXXX la un numitor comun. Posibil are careva probleme de ordin financiar, dar trebuie să se întâlnească cu el și să clarifice situație. L-a telefonat și pe XXXXXXXXXXX și ultimul i-a spus că, se va achita cu XXXXXXX și celelalte persoane în curînd. (f.d.210-211);

Fiind audiat în ședința de judecată, **martorul XXXXXXXXXXX**, a declarat că, în baza hotărîrii Curții de Apel Bălți din 03.12.2014, a fost desemnat în calitate de administrator al XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL. Examinînd lista creditorilor a XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, a menționat că, așa creditor ca XXXXXXX, nu există în lista respectivă, la fel cum nu există relectată în evidența contabilă a întreprinderii contractul de vânzare cumpărare a grîului de la partea vătămată. Cererea de intentare a procedurii de insolabilitate a XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, a fost depusă de către creditorul „WeTrade”SRL. În ceia ce privește întreprinderea XXXXXXXXXXX”Tera Cereale”SRL din or.Orhei, a menționat că, o așa societate nu figurează, nici în lista creditorilor și nici în lista debitorilor XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL. A menționat că, după desemnarea în calitate de administrator al întreprinderii XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, toate actele, inclusiv și ștampila întreprinderii, i-a fost predată de către administratorul XXXXXXX. Menționează că, la momentul desemnării sale în calitate de administrator al insolabilității a XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, întreprinderea respectivă nu dispunea de active mobile și nici imobile și nici lichidități. La moment sunt validate creanțele în sumă de 1 647 000,00 lei pe care XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, le are față de alți creditori. A remarcat că, în luna august 2014, conturile întreprinderii XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, erau blocate. A mai declarat că, lista creditorilor și a debitorilor XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, i-a fost expediată de către XXXXXXX. A remarcat că, în ceia ce privește XXXXXXXXXXX”Tera Cereale”SRL, din cîte își aduce aminte, XXXXXXXXXXX”Gustul de Aur”SRL, avea încheiat unul sau două contracte, existau și facturi fiscale, cu întreprinderea respectivă. Listele creditorilor și debitorilor XXXXXXXXXXX”Tera Cereale”SRL, ia fost expediat de către XXXXXXX la data de 05.03.2015. Activitatea financiară a XXXXXXXXXXX”Tera Cereale”SRL, după intentarea procedurii de insolabilitate, a fost verificată de către IFS Bălți și în actul de control se indică faptul încălcărilor prevederilor legislației fiscale, prezentării declarațiilor privind impozitul pe venit pentru anul 2013 și alte încălcări. (f.d.210-211);

Audiind inculpatul, părțile vătămate, martorii, ținând cont de părerea procurorului și a avocatului, studiind materialele dosarului penal, instanța de judecată consideră vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXX în comiterea faptei imputate, ca fiind nedovedită în ședința de judecată, cu pronunțarea în privința ultimului a unei sentințe de achitare în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.2) lit.c) Cod penal, din motiv că, fapta lui XXXXXXXXXXX nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 53 alin. 1), pct.l) CPP, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării; pct.8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Conform prevederilor art. 384 CPP, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Potrivit prevederilor art.325 CPP, *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.*

Conform prevederilor art. 385 alin. 1) CPP, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

În conformitate cu art. 51 alin. 1) Cod penal „*Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*”

În acest sens, instanța de judecată recurge la explicațiile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 „*Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*”, cu modificările ulterioare, unde la pct.2 în coroborare cu pct.15 este indicat că, în sensul legii, se consideră sustragere, luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator și că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Astfel, potrivit concluziei de învinuire și a materialelor prezentate de procuror XXXXXXXXX se învinuiește de faptul că, activînd calitatea de administrator al XXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL, în baza procurii nr.15244 din 16.11.2012, autentificată de notarul public XXXXXXXXX, intenționat, cu scopul de a dobîndi prin înșelăciune și abuz de încredere a 16 580,00 kg., de grîu furajer în sumă totală de 30 673,00 lei de la XXXXXXXXX și XXXXXXXXX și pentru a obține încrederea acestora, a voalat încheierea cu ultimul a contractului de vânzare - cumpărare nr.2 din 05.08.2014 și actul de predare-preluare a bunurilor materiale, în baza cărora el, avînd calitatea de cumpărător, iar XXXXXXXXX, avînd calitatea de vânzător, a primit de la ambii cantitatea indicată de grîu furajer, tranzacție care ulterior nu a fost reflectată în evidența contabilă a întreprinderii, datele autentice a operațiunilor cu privire la achiziționarea produselor cerealiere în cauză de la persoanele menționate în baza contractului în litigiu, astfel însușind cantitatea de 16 580,00 kg., de grîu furajer în sumă totală de 30 673,00 lei, căuzîndu-le în așa mod părților vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii este a părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Or, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. 3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Mai mult ca alît, potrivit art. 24 alin. (3), (4) Cod de proceduri penală, *părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în proces își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe, ori persoane, iar instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.*

Stipulări similare au fost expuse și în pct.6) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească nr. 5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „*Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală*”.

Vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin toate mecanismele prevăzute de lege. Mai mult, conform art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului, cît și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Astfel, instanța de judecată, respectînd principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală părților pentru administrarea probelor.

Instanța, referindu-se la probele acuzării, inclusiv martorii audiați și care au dat depoziții, urmează a se reține că în circumstanțele speței, nu s-a constatat că, fapta lui XXXXXXXXX întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Instanța de judecată menționează că: *Latura subiectivă a escrocheriei se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, pentru calificarea faptei pe art. 190 Cod penal este obligatoriu stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate, primirea bunurilor cu condiția unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul face promisiuni false, însă la momentul intrării în stăpînirea asupra acestor bunuri urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să - și onoreze angajamentul asumat;*

Intenția directă se manifestă prin faptul, că persoana își dă seama de caracterul prejudicial al acțiunii sau inacțiunii sale, prevede urmări prejudiciabile ale acesteia și dorește survenirea acestor urmări.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul

prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale.

Prin *înșelăciune* se înțelege o acțiune frauduloasă de amăgire ori inducere în eroare a victimei prin prezentarea ca adevărate a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate. Din partea inculpatului astfel de acțiuni nu au fost stabilite, deoarece la momentul primirii de către el a 16 580,00 kg., de grîu furajer în sumă totală de 30 673,00 lei de la XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX se ocupa cu achiziționarea grîului pentru XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL, în baza procurii nr.15244 din 16.11.2012, autenticată de notarul public XXXXXXXXXXXX, faptul dat nu a fost negat nici de părțile vătămate și nici de martorii audiați, activitate care confirmă caracterul realizabil al restituirii datoriei și atesta buna credință a inculpatului.

De asemenea, instanța de judecată, conchide că întreg ansamblul probelor care au fost prezentate și cercetate în ședința de judecată, confirmă doar faptul că, acțiunile lui XXXXXXXXXXXX nu cad sub incidența legii penale, iar natura raporturilor juridice apărute între el, ca reprezentant al agentului economic și XXXXXXXXXXXX sunt niște relații de ordin civil.

Urmează de luat în considerație faptul că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile, mijloacele justiției penale avînd un caracter accesoriu.

Instanța reține că, atunci cînd este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indicii care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

În tot cazul, imixtiunea penalului în sfera privată, sfera bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură.

XXXXXXXXXXXX, at t pe parcursul urmării penale, c t și în cadrul examinării cauzei în fond, nu a negat faptul existenței datoriei fața de XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, care s-a obligat s-o restituie, înșă în virtutea situației grele financiare a XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL, la care era angajat și acționa în baza procurii nr.15244 din 16.11.2012, autenticată de notarul public XXXXXXXXXXXX, or.Bălți, nu a fost posibil de restituit sumele restante pentru achiziționarea gr ului furager la data stabilită în Contractul de v nzare-cumpărare nr.2 din 05.08.2014, care a fost încheiat cu XXXXXXXXXXXX, banii pentru care urma societatea săi achite în termen de 5 zile de la data încheierii contractului, ia restituit în tranșe la 29.09.2015 și XXXXXXXXXXXX. Cu at t mai mult că, în contractul menționat, litigiile apărute între părți: XXXXXXXXXXXX – *v nz tor* și XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL- *cumpărător*, urma să fie soluționat de instanța de judecată sau prin intermediul unor arbitri aleși (*pct.5.3. contract*).

Astfel nici declarațiile părților vătămate nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, deoarece din conținutul lor nu rezultă, că inculpatul a avut intenția de a dob ndi ilicit producția agricolă - grîul furager de la părțile vătămate prin înșelăciune și abuz de încredere. Dar se constată doar faptul că, inculpatul Istrati XXXXXXXXXXXX, acționat din numele XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL în calitate de *cumpărător*, în baza procurii nr.15244 din 16.11.2012, autenticată de notarul public XXXXXXXXXXXX, or.Bălți și prin contractul semnat de el, XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL, s-a obligat de a restituie prețul gr ului în termen de 5 zile, doar că, restituind-o integral după termenul de scadență stabilit între părți, abia la 29.09.2015 și XXXXXXXXXXXX.

Astfel, acțiunile întreprinse de inculpatul XXXXXXXXXXXX, nu au fost apreciate drept metode sub care se prezintă escrocheria, deoarece prin intermediul acestor acțiuni, inculpatul nu a exercitat careva influență asupra conștiinței și voinței victimelor, nu a denaturat informația despre sine, despre apartenența sa de agentul economic, nu a utilizat careva documente, împrejurări fictive sau false, dezinform ndu-le conștient realitatea.

Nu s-a constatat intenția inculpatului de a se eschiva de răspunderea contractuală a agentului economic, de la executarea obligației asumate sau cu at t mai mult, refuzul de a restitui suma datorată.

Instanța ține să menționeze că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în st p nire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția de a-și onora angajamentul asumat.

Astfel, nu au fost prezentate probe prin ce anume s-a exprimat înșelăciunea sau abuzul de încredere în acțiunile lui XXXXXXXXXXXX.

Astfel, între părți: XXXXXXXXXXXX – *v nz tor* și XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL- *cumpărător*, a existat un acord de voință, între ele persist nd relații civile, ceea ce mărturisește despre lipsa în acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXXX a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.2) lit.c) Cod penal.

Totodată, instanța de judecată a stabilit că, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar fi demonstrat cert că, inculpatul încă de la bun început, a avut intenția de a înșela părțile vătămate și de a nu achita suma de bani datorată acestora. Instanța de judecată consideră, că între părți au avut loc niște relații civile, deoarece partea vătămată XXXXXXXX, dispun nd de Contractul de v nzare cumpărare nr.2 din 05.08.2014, care a fost încheiat cu XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL, prin intermediul inculpatului XXXXXXXXXXXX, care a acționat din numele XXXXXXXXXXXX „Gustul de Aur” SRL în calitate de *cumpărător*, în baza procurii nr.15244 din 16.11.2012, autenticată de notarul public XXXXXXXXXXXX, prin care agentul economic și-a asumat obligațiunea de a restitui datoria, putea să-și apere drepturile sale adres ndu-se în ordinea procedurii civile.

În acest aspect, instanța de judecată menționează, că în sensul art.6 al Convenției Europene, noțiunea de „*acuzatie în materie penală*” este distinctă de noțiunea „*drepturi și obligații cu caracter civil*”, astfel, în cauza Ringvold v/s Norvegia din 11.02.2003, Curtea Europeană a notat că „...faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzat   de o infracțiune penală”.

Sub acest aspect este de menționat și cauza Perez v/s Franța din 12.02.2004, prin care Curtea Europeană a notat că, „...în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de drepturi și obligații cu caracter civil, este necesară analiza legislației interne a statului, atât sub aspectul calificării juridice, cât și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca avînd un caracter civil”.

De altfel, prin art. (1) din Protocolul nr. 4 la CEDO se statuează că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Instanța de judecată reiterează în susținerea achitării, că însăși părțile vătămate în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată, au confirmat prin recipisele semnate stingerea datoriei inculpatului față de ei și lipsa de pretenții materiale față de inculpat.

Prin urmare, repetat se constată buna credință a inculpatului.

Instanța de judecată consideră că, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, numai probele indirecte, cum sunt declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX și informația din scrisoarea IFS pe mun.Bălți, prin care sa informat că, “tranzacția cu privire la achiziționarea produselor cerealiere 16 580,00 kg., de grâu furajer în sumă totală de 30 673,00 lei de la XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX de către XXXXXXXXXXXX - administratorul SRL „Gustul de Aur” cu adresa juridică în mun. Bălți, str. Lvov 4 A, în baza contractului de vânzare - cumpărare nr.2 și a actului de predare-preluare a bunurilor materiale din 05.08.2014, nu a fost reflectată în evidența contabilă a întreprinderii. Este de menționat că potrivit informației prezentate de IFS, din data de 29.04.2014 pînă la 19.01.2015, în funcția de conducător al SRL „Gustul de Aur” a activat XXXXXXXXXXXX. Pentru perioada de activitate 2013-2014, la întreprindere nu a fost angajată vreo persoană care ar deține funcția de contabil. La fel s-a menționat că cazuri de achiziționare a produselor cerealiere de la persoane fizice în baza contractelor de vânzare cumpărare (inclusiv de la XXXXXXXXXXXX) de către SRL Gustul de Aur, nu s-au stabilit”, deoarece acesta nu este martor ocular al infracțiunii imputate inculpatului și XXXXXXXXXXXX nu a avut calitate de administrator al persoanei juridice, acționînd în calitate de reprezentant în baza procurii, or, conform prevederilor art. 7 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007, “(1) Standardele de contabilitate constituie baza ținerii contabilității și raportării financiare de către entități și sînt parte componentă a cadrului juridic al Republicii Moldova. Pentru entitate, standardele de contabilitate sînt obligatorii și acestea se selectează în conformitate cu art.4. (2) Entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art.11 alin.(2) lit.a)”.

Totodată, conform art.13, al Legii menționate, (1) Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine: a) **conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată**, inculpatului nefiindu-i imputabilă o asemenea sarcină.

Mai mult ca atât, martorul XXXXXXXXXXXX, a declarat privitor la ceea ce ține nemijlocit de datoria bănească între inculpat și ea că, peste o lună sau două, după achiziționarea grîului, XXXXXXXXXXXX s-a achitat cu ea, achitîndu-i prețul grîului procurat, prin intermediul unei persoane terțe. În toată această perioadă de timp, î-l telefona pe Artur, ultimul comunicîndu-i că, întîmpină dificultăți financiare. XXXXXXXXXXXX, în luna septembrie 2015, i-a comunicat că, s-a achitat parțial cu XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX.

Totodată, prin declarațiile părții vătămate XXXXXXXXXXXX, se confirmă că, inculpatul XXXXXXXXXXXX, conform recipiselor din 29.09.2015 și XXXXXXXXXXXX, sa achitat pe deplin cu datoria în sumă totală de 30 700,00 lei, ceea ce încă o dată exclude reaua - credință și darea unei false legalități acțiunilor inculpatului, precum invocă acuzarea.

Instanța de judecată conchide că, învinuirea adusă lui XXXXXXXXXXXX nu este bazată pe probe directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate a fost confirmată prin ansamblul de probe existente, cercetate de instanța de judecată*.

Astfel, instanța de judecată susține concluzia privind netemeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXXX a dobîndirii ilicite ale bunurilor părților vătămate. În viziunea instanței, argumentele acuzării în acest sens, au doar un caracter de presupunere, de fapt sunt lipsite de careva bază probantă în sensul prezenței la inculpat a intenției de a însuși bunul părților vătămate, în cazul în care, mai mult ca atât, inculpatul deja i-a restituit datoria și părțile vătămate nu au pretenții materiale față de inculpat, fapt confirmat prin recipisă semnată și prezentată instanței de către partea vătămată.

Instanța de judecată constată că, nu s-a confirmat intenția inculpatului de a dobîndi prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părților vătămate în proporții considerabile, iar relațiile dintre inculpat și partea vătămată în achiziționarea produselor cerealiere pentru agentul economic, se referă la relații civile și în acțiunile lui XXXXXXXXXXXX, lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal.

În conformitate cu art.390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, instanța adoptă sentința de achitare.

În astfel de circumstanțe, nefiind demonstrată vinovăția inculpatului, instanța de judecată, consideră că inculpatul XXXXXXXXXXXX urmează a fi achitat pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu art. art. 382-385, 390, 392-396 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se achită XXXXXXXXXXXX, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal, pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentița cu drept de apel în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Soroca.

Președintele ședinței,

Judecător

P.C.